

Stockholm den 16 februari 2020

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm

Yttrande över Jakttidsöversyn 2019/2020, Naturvårdsverkets preliminära förslag, paket 1, ärenden: NV-08122-18

Övergripande synpunkter

Svenska Djurskyddsföreningen (SDF) anser generellt inte att tidigare fredade, vilda djur ska anses lämpliga att jaga bara med argumentet att de är "jaktbara". Rätten att jaga får inte stå över fredningen av känsliga vilda djurarter. Det finns redan nu möjlighet att skydda egendom eller miljöintressen genom jakt, om så skulle vara motiverat för olika djurslag. Behovet av att införa/återinföra jakttider bör styrkas vetenskapligt och för arter där det kan råda osäkerhet om deras bevarandestatus, t ex hermelin, bör populationens känslighet vara statens högsta prioritet.

SDF saknar vidare genomgående ett djurskyddsresonemang i förslaget till jakttidsöversyn. Ordet djurskydd nämns överhuvudtaget inte i Naturvårdsverkets förslag, trots att jakt innehåller flera moment som både kan orsaka djuren fysiskt och mentalt lidande. Föreningen är inte principiellt motståndare till jakt men menar att jakten, liksom uppfödning av tama lantbruksdjur, måste bedrivas på det sätt som är mest skonsamt för djuren. Även jaktlagstiftningen måste därför regleras och ta hänsyn till basala djurskyddsaspekter.

SDF anser att skydds jakt av fågel *på enskilds initiativ*, såsom föreslås av Naturvårdsverket för flera fågelarter i förslaget, inte är lämpligt eller rättssäkert. Skydds jakt kan vara nödvändig i vissa situationer men ska i dessa fall beslutas av behörig myndighet, inte av den som vill bedriva jakten. Naturvårdsverkets jämförelse med länsövergripande beslut från länsstyrelsen i Stockholms län om skydds jakt på storskarv i vissa områden är inte relevant i hela landet, då förhållandena i olika län kan variera kraftigt.

Övriga synpunkter

Rådjur (kap 12)

Enligt SDFs mening bör allmänna jakttider så långt det är möjligt inte omfatta perioder då viltet är sårbart, såsom parnings-, dräktighets- och uppfödningstider.

Förslaget konstaterar i kap 1.2 att tider för brunst och dräktighet hos bland annat rådjur förskjutits av klimatförändringar och ändrad markanvändning. Rådjuret som skjuts i slutet av januari uppvisar idag ofta påbörjade dräktigheter. Att förlänga jakttiden till sista februari för getter i hela landet (kap 12.2) minskar möjligheten att freda dräktiga djur. SDF anser därför att jakttiden för get inte ska förlängas enligt förslaget. Markägare kan fortfarande ansöka om skydds jakt på rådjur, t ex om skadeläget för trädplanteringar motiverar detta.

Ekorre (kap 14)

Då ekorren anses livskraftig i Sverige och det inte finns några "hinder för allmän jakt på ekorre i de internationella överenskommelser som Sverige förbundit sig att följa", menar Naturvårdsverket att det kan införas allmän jakt (kap 14.3). Verket motiverar även förslaget med att "jakten kan förebygga skada, eftersom ekorren bland annat kan ta sig in under tak eller i vindsutrymmen och bygga bo där".

SDF anser att Naturvårdsverkets motiv att tillåta jakt av en hittills fredad djurart är otillräckliga och att verket helt förbigår djurskyddsriskerna i förslaget.

Återkommande rapporter från engelska RSPCA (Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals) beskriver hur bland annat ekorrar drabbas av allvarliga skador och stort lidande till följd av luftgevärsjakt. Den i Storbritannien tillåtna jakten på grå ekorre orsakar varje år stora djurskyddsproblem, enligt RSPCA (se t ex Geoffrey Bew: Animals shot in Kent, RSPCA reveals scale of problem, Kent Online, 19 July 2019).

Den förändrade syn på ekorre som jaktbart vilt som allmän jakt skulle medföra, leder till en stor risk för skadeskjutningar från jägare med otillräcklig kunskap eller olämpliga vapen. Detta kombinerat med de försumbara problem som ekorren orsakar och avsaknaden av användbara resurser från djuret gör att SDF inte anser att allmän jakt på ekorre ska tillåtas. Aktuella studier från Finland visar dessutom att den pågående klimatförändringen medför en förväntad minskning av populationen röda ekorrar i norra Europa (Turkiah T, Selonen V et al. Red squirrels decline in abundance in the boreal forests of Finland and NW Russia. *Ecography*, 2018, 41, 1370-1379).

Hermelin (kap 15)

Naturvårdsverket konstaterar i den inledande faktarutan att populationsstorleken för hermelin är okänd. Samtidigt skriver verket att jakt på hermelin "inte ska begränsas av omotiverade hinder". Ytterligare argument för allmän jakt är att hermelinen tar tamdjur, ägg och ungar av både markhäckande och hålhäckande fåglar, samt att hermelinens päls "kan vara en användbar resurs" (kap 15.3).

Enligt SDFs uppfattning bör beslut om jakt grundas på behov och funktion, där möjligheten till resursanvändning eller hot mot andra djurarters existens är huvudsakliga argument. Behovet av päls eller kött från hermelin är i dagens samhälle obefintligt och hermelinens hot mot tamdjur eller markhäckande fåglar är försumbart. Någon säker beräkning av populationens storlek finns inte heller, vilket vi ser som ett starkt hinder mot fri jakt. SDF anser därför inte att allmän jakt på hermelin ska tillåtas.

Inskränkningar i jakten, tid på dygnet (kap 18)

Så som Naturvårdsverket konstaterar medför jakt före gryning och efter skymning ökade svårigheter till korrekt artbestämningen av framför allt fåglar, med hög risk för felskjutning. SDF avstyrker därför att jakt på fågel införs under dygnets mörka timmar.

Skydds jakt, sångsvan och trana (kap 37)

SDF är generellt negativ till förslaget om skydds jakt "på eget initiativ" av olika fågelarter. Vi menar att det ytterligare skulle minska myndigheternas insikt i vad som sker och leda till en okontrollerad avskjutning. Risker är uppenbara att fåglarna skulle jagas även när de formella kraven för skydds jakt inte är uppfyllda. Dessutom skulle miljöhoten i form av blyspridning och fler störningsmoment försämra förutsättningarna för såväl de aktuella arterna som andra arter i deras närhet. Det finns redan med dagens regler exempel på hur skydds jakt (av storskarv) dels skett under

djurskyddsmässigt oacceptabla förhållanden, exempelvis genomborrning av ägg med fullgångna fågelungar i, och dels inneburit påtagliga störningar av andra häckande fågelarter i samma område.

Mot denna bakgrund anser SDF att skydds jakt på enskilda initiativ av trana och sångsvan inte ska tillåtas.

För Svenska Djurskyddsföreningen
Johan Beck-Friis
Generalsekreterare